

FÖRDÖMDA DRÖMMARE

VAMPIRE-ÄVENTYR AV PONTUS LÖF

Det är egentligen fel att kalla denna text för ett "äventyr", då det snarare är en miljö, ett knippe karaktärer och en del händelser som du som spelare kan bygga ett äventyr utifrån; det är kanske framförallt ett försök att skapa en stämning. Notera även att detta är en omarbetad version jämfört med den som publicerades i Runan #31. Äventyret innefattar fyra rollpersoner och utspelar sig i det sena 60-talets San Francisco. En grupp unga studenter bildar religionen *Dionismen* var i medlemmarna vill motarbeta kvinnoförtryck. Ungdomarna blir omfamnade och får känna på bestens krav och lustar. Jag har varit tvungen att anpassa den verkliga världens kronologi efter äventyrets intriger. Tiden i verkligheten är ungefär 1969-1971. Det är trots allt *World of Darkness*...

"Fördömda drömmare" måste, enligt min mening, spelas med de fyra karaktärer jag konstruerat specifikt för detta äventyr. Tips till dig som spelar med de färdigkonstruerade karaktärerna är att du aktar dig för att gruppen centrerar sig för mycket kring Sarah Keenan. Egga de övriga spelarna att "ta mer plats".

Ett bra tips är att ni använder stämningssmusik då detta med all säkerhet kommer att dra upp stämningen avsevärt. Valet av musik till det första kapitlet är lätt: *The Doors*. Personligen trodde jag att användandet av Jim Morrisons exploaterade stämning skulle bli klichéartat, men det blev faktiskt stämningshöjande och jag rekommenderar det å det varmaste! Jag kan även rekommendera mörk, klassisk musik med cello som dominerande instrumentgrupp. Exempel på en kompositör i denna genre är finländaren *Jean Sibelius*.

Innan vi styr kosan till den amerikanska västkusten vill jag tacka de som speltestade detta äventyr. Även om den version de spelade endast var ett utkast är de värda att nämnas. De tappra var: Sven Folkesson (spelledare), Joel Bellander (Debbie), Niklas Mattsson (Sarah), Sebastian Porras (Jenny) och Björn Tidbeck (Cat). Tack!

Äventyrets upprinnelse

Detta är bara en upptakt till vad som komma skall. Karaktärerna är fortfarande människor, men kommer under spelet gång att omfamnas. Meningen är att karaktärerna ska lära känna sig själva, varandra och sin religion samt spegla den fasa som möter personerna i dramat på grund av händelseutvecklingen.

Studenter i San Francisco

I detta drama ingår de fyra studenterna Sarah, Jenny, Cat och Debbie. De studerar grekisk historia vid Berkeley i San Francisco och är tillika kärntruppen i den religiösa rörelsen *Dionismen*. Dionismen skapades av Sarah Keenan i bitterhet efter att hon blivit dumpad av sin lärare i grekisk historia efter en hemlig romans (läs mer om detta i Sarahs bakgrundshistoria). Det var även i samma veva som Sarah träffade de övriga karaktärerna. Dionismen har i runda slängar 40 anhängare, men många kommer och går. Religionens grundidé är att mannen är roten till allt ont och om kvinnan skulle få mer makt i världen så skulle inte sådana ting som krig, orätt-

visor och diskriminering existera. Kristen-
domen och liknande åskådningar har all-
tid förtryckt kvinnan och hon har skuldbel-
lagts p.g.a. sin sexualitet och har under
århundraden förtryckts genom exempelvis
medeltidens och renässansens häxjakter
som endast berodde på kyrkans rädsla för
kvinnlighet. Kvinnan har alltid varit
kedjad vid hemmet och hon har alltid
fått ansvara för barnens uppfostran.

Dionysos är Dionismens gud. Visserligen
är Dionysos en manlig gud, men en
kvinnoberakande man och det är främst
hans animaliska och sexuella aspekter som
beaktats i dionismen. Religionen föresprå-
kar ett nedbrytande av de moraliska skill-
nader som finns mellan män och kvinnor.
I grunden är inte mannen ond, men det han
utvecklats till är långtifrån den kärleks-
givande mannen som dionismen eftersträ-
var. Eftersom det är mannen som alltid
styr över kvinnlig sexualitet så föresprå-
kar dionismen att kvinnorna själva ska fri-
göra sig från mannens monopol på sexuali-
tet. Heterosexualitet är ingenting vi föds
till utan någonting vi uppfostras till, egent-
ligen är vi alla bisexuella. Kortfattat kan
man säga att dionismen förespråkar bi-
sexualitet och kvinnans emancipation.

Dionismen har snabbt utvecklats från ett
politiskt arbete till en Dionysosinspirerad
kult. Rent praktiskt brukar möten gå till
så att Sarah och medlemmarna samlas i
en lokal de fått tilldelad av skolan. Sarah
och andra som känner sig inspirerade får
sedan gå upp och predika om hur kvinnor
förnedras världen över och vad de ska göra
åt saken. Medlemmarna drar sedan ut på
fester, konserter och intar diverse droger,
såsom alkohol, LSD och marijuana. Efter
att alla är drogpåverkade samlas medlem-
marna i lokalen igen och där utspelar sig
sedan religiösa ritualer som innehåller
sexuella akter till ära av Dionysos.

Äventyret tar sin början när det är en
vecka kvar tills skolan ska öppna för höst-
ten. De flesta elever är, beroende på att det
är så dyrt att åka hem, kvar i San Fran-
cisco och de fördriver tiden med nöjen och/
eller feriearbeten.

Jennys sammanbrott

Precis innan äventyret tar sin början har
Jenny varit hemma hos sina föräldrar. Ti-
digare har hon berättat om hur bra det gått
med studerandet och vilka trevliga män-
niskor hon träffat, men nu rämnar allt och
hon kan inte hålla tårarna tillbaka. Clark,
hennes far, förstår inte varför hon gråter,
men försöker trösta henne. Jenny bekän-
ner allting om "sekten" och beskriver hur
tyrannisk Sarah varit. Clark blir helt för-
skräckt och hans omedelbara reaktion är
att inte låta Jenny åka tillbaks till San
Francisco. Jenny tycker inte om detta och
tar nästan tillbaks det hon sagt. Hon tycker
trots allt om livet i San Francisco och tan-
ken på att bli kvar på vischan är helt otänk-
bar. Clark står dock på sig och vill följa med
till San Francisco och möta den påstådda
diktatorn Sarah. Jenny totalvägrar då tan-
ken på att hennes far skulle följa med som
en slags polis var löjeväckande och pinsam.
Jenny åker, trots faderns ilska, tillbaks till
San Francisco, men Clark tar i hemlighet

kontakt med universitetets rektor. Sir Ja-
mes Livingston, rektor vid Berkeley, lovar
att ta tag i saken med detsamma.

Förhören

Genom Jenny Parkers far har rektorn på
universitetet fått reda på vad Sarah med
vänner håller på med. Skolan kan inte
stödja denna verksamhet och dessa syn-
dare måste bestraffas! Sarah, Jenny, Cat
och Debbie blir inkallade till rektorn en
vecka innan skolstart. Rektor förklarar
varför inte skolan kan tillåta sådana här
saker. Han nyttjar argument som "Här på
skolan kan vi inte acceptera sådana bestia-
liska saker som homosexualitet och
droger", "Homosexualitet är något sjukligt
och om någon av er är smittade så måste
ni få omedelbar vård", "Om alla dessa an-
klagelser är sanna så kommer ni att med
omedelbar verkan bli relegerade!". Om ka-
raktererna frågar vem som tipsat rektorn
så säger han att det är "en trovärdig per-
son som med tanke på digniteten i ankla-
gelserna vill förbli anonym". Ungdomarna
kommer efter rektorns föreläsning bli
utslängda från kontoret och inga argument
biter på rektorn i detta skede.

I själva verket har rektorn extremt
knapphändig information, men han hoppas
få fram viktig information när han näste
dag kallar in Jenny för förhör. I förhöret
vill rektorn få fram vilka som är med i
denna "sekt", vad "sekten" gör på sina mö-
ten och vem som är ansvarig för att ha star-
tat den. Som spelledare måste du vara väl-
digt sträng och karaktärerna bör känna sig
väldigt utelämnade under förhören.

Ett trevligt Beachparty

Som avslutning på sommarens festligheter
har dionisterna planerat ett stort Beach-
party. Festen börjar gott och alla är lyck-
liga, men runt midnatt kommer det förbi
ett gäng bråkiga MC-killar (arketyp: *Hells
Angels*). MC-killarna börjar bete sig väldigt
dräggigt och en av dem, som är i mycket
berusat tillstånd, ser Debbie ligga däckad
bakom ett av husen på stranden. Han slä-
par med henne en bit bort och försöker
väcka henne. Hon gurglar till lite, men ver-
kar annars inte vara särskilt kontaktbar.
Han börjar klä av henne och börjar knäppa
upp sina byxor. Just då kommer som tur
är en tjej förbi och ser våldtäktsförsöket och
skriker till: "Jävla våldtäktsman!" Han
springer i all förskräckelse därifrån utan
att någon hinner ingripa. Nu kan i stort
sätt vad som helst hända. Sarah känner
till att Debbie varit med om en liknande
händelse tidigare och att hon efter det hade
 varit extremt ledsen. Med andra ord: Sa-
rah är inte särskilt glad för det här, men
det skulle kanske vara bättre att hemlig-
hålla det här för Debbie som fortfarande
inte kommit till medvetande. Det man inte
vet, tar man ingen skada av...

En vampyr kommer på besök

Vampyren Dave Lewis har länge iakttagit
rollpersonerna. Han har kartlagt deras liv
och leverne. Varenda detalj – klädsmak,
födelseort, favoritfärg – kan vampyren
rabbla baklänges. Lewis har gått och fun-

derat på denna plan under lång tid. Sina
offer har han med pedantisk noggrannhet
valt ut bland elever på ett av universiteten
i San Francisco. Detta skulle verkligen bli
den ultimata förnedringen för de utvalda
ungdomarna.

Det är kväll. Rollpersonerna har samlats
i sin lokal för att hålla en dionistisk mässa.
Nattens dunkla mörker vinner snart över
dagens sista ljusstrålar och rollpersonerna
blir mer och mer påverkade av den ecstasy
som Sarah fått tag på. Då stiger herr Le-
wis in i lokalen och tar till orda. "Verklig-
heten är en lögn", säger han, "och ni är alla
lurade". Sedan övertalar han roll-
personerna – med argument eller våld –
att dricka av hans blod. Under högtidlig
tystnad omfamnas de drogpåverkade ung-
domarna utan aning om konsekvenserna.

Lewis nästa steg är att han tar med sina
nyfödda barn till sin villa som ligger ett par
kilometer ifrån lokaliteten som omfamningen
ägt rum. Villan är en ned-
gången sådan och ligger avsides. De ny-
blivna kainiterna blir nedtvingade i en
mörk källare, som är uppdelad i celler.
Rollpersonernas första intryck är att det
till uppbyggnaden mycket liknar ett fäng-
else. Lewis tvingar in dem in en cell och
låser dörren. Efter en stund hörs en isande
röst ur källarens vägg. Skriket pågår stän-
digt och får kainiterna att känna sig väl-
digt illa till mods.

Middagsdags

Lewis besöker dem inte på två hela nätter
och det fasansfulla skriket tar inte slut. I
slutet på den andra natten hörs steg i trap-
pan. Det är mästare Lewis som kommer,
men han är inte ensam. "Middag, mina
avkomlingar, nu är dags för middag." Le-
wis låser upp cellen och slänger in en män-
niska som tycks ha blivit misshandlad ett
flertal gånger. Mannen kan inte vara mer
än 170 cm lång och ligger nu gråtandes
ihopkrupen på golvet framför roll-
personerna. "Ta för er" avslutar Lewis hög-
tidligt, låser dörren och tågar upp för trap-
pan. När rollpersonerna undersöker
mannen närmare märker de att han är en
präst. Jenny märker till sin egen förfäran
att det är hennes far som ligger på golvet
och kvider. Besten har vid det här laget
tagit ett fast grepp kring rollpersonernas
intellekt och blod är det främsta de tänker
på. Denna lust måste tillfredställas.

Spelledaren bör nu slå ett tärningsslag
för varje rollperson för att de inte ska börja
festa på prästen. Detta bör om inte annat
föda en debatt.

Undsättning

Solen har precis gått ner och rollpersonerna
precis vaknat då ljud hörs uppfifrån. Lju-
det låter som någon slår mot solitt mate-
rial. Plötsligt slutar det skrik som roll-
personerna varit så vana vid att höra.
Tystnaden lägger sig över den mörka
källarcellen.

Nätterna går och blodet tar full kontroll
över rollpersonernas handlingar. Om inte
prästen inmundigats tidigare lär han ligga
risigt till nu. Oavsett om så blir fallet är
rollpersonerna på randen av galenskap då

celldörren plötsligt öppnas. Det är en oerhört ful varelse som kikar ner på rollpersonerna. Den vanskapta varelsen förklarar med pipig och nasal röst på knagglig engelska att han heter Horemheb, att han satt inspärrad i cellen bredvid och att han tänker hjälpa rollpersonerna. Han leder rollpersonerna ut ur källaren och förklarar samtidigt att det var han som var källan till det skrik som rollpersonerna hört under så många nätter. Han fortsätter med att berätta att Dave Lewis blivit tillfångagen av Treenigheten (se Angående San Francisco). Horemheb förklarar även att rollpersonernas tillkomst var olovlig och att de därmed är föremål för jakt av andra vampyrer. För att göra sin existens "laglig" måste de utföra ett bestialiskt död – de måste döda sin mästare.

Möjliga fortsättningar

Man kan tänka sig många olika fortsättningar på detta äventyr. Exempelvis kan rollpersonerna försöka söka upp och "förhandla" med Treenigheten. De skulle också kunna smyga sig in och mörda Dave Lewis i hemlighet. Rollpersonerna skulle också kunna söka hjälp i elysiumet "Morrison Hotel" (se bakgrunden om San Francisco). Man kan även tänka sig att rollpersonerna dras in i konflikten mellan vampyrerna och lupinerna som rasar i Kalifornien, eller konflikten mellan Treenigheten och Sabaten.

Spelledarpersoner

Sir James Livingston, 67 år

Född: 1904, San Francisco, USA

Yrke: Rektor vid Berkeley

Nature: Traditionalist

Demeanor: Traditionalist

Färdigheter: Höga akademiska färdigheter

Beskrivning: Sir Livingston personifierar verkligen epitetet "sur gammal gubbe". Hans kuttryggiga gång och hans glasögon som hänger på nästippen ger intryck av en sträng individ. Han klär sig uteslutande i kostymer från 30-talet som får honom att se väldigt löjlig ut bredvid sina samtida elever. Sir Livingston, som han alltid vill bli tilltalad, är mycket konservativ. Han har arbetat länge och väl för att bli rektor och har ett prickfritt arbetsliv bakom sig. Rektorn avskyr allt vad Flower Power heter och skulle helst se att hans elever ägnade all sin fritid åt studier. Hans syn på kvinnan är föråldrad och han ser på homosexuella som ett lägre stående väsen.

Clark Parker, 45 år

Född: 1926, Dupont, USA

Yrke: Katolsk präst

Nature: Fanatic

Demeanor: Traditionalist

Färdigheter: Höga teologiska kunskaper. Beskrivning: Clark ger ett auktoritärt intryck. Han går klädd i mörka kläder och har ständigt sin prästkrage runt halsen. Han är i och för sig inte så lång, endast 170 cm, men hans färade ansikte och välkammade mörkbruna hår ger intryck av en bestämd och hård renlevnadsmänniska. Clark är född och uppvuxen på landsbyg-

den vilket gjort honom till en rationell och jordnära människa. Han har inte mycket till övers för Flower Power. Han är troende katolik och strävar efter kyrkans väl.

Dave Lewis, Generation 11

Klan: Brujah

Omfamnad: 1924, Petrograd, Sovjetunionen

Iakttagbar ålder: 20-25 år

Nature: Curmudgeon

Demeanor: Rebel

Humanity: 2

Färdigheter: Goda stridsfärdigheter.

Beskrivning: Daves ansikte är väldigt sargat och blekt och han har kort, rufsigt, brunt hår. Han är extremt välbyggd och är runt 190 cm lång. Han klär sig i kläder som en vanlig människa skulle kalla trasor, men ger dock ett mäktigt intryck. Dave föddes i trädomens Ryssland vintern 1897. Han hade en svår och trasslig barndom i Petrograd (nuvarande Leningrad). Pappan var alkoholist och misshandlade lille Boris Olitjij, som han egentligen heter, omgående och frekvent. I början av sina tonår rymde Olitjij därför hemifrån för att aldrig återvända. Han började tigga på Petrograds gator. När det inte lönade sig började han stjäla. När revolutionernas år 1917 inträffade stod Olitjij på barrikaderna och skrek Marxismens rättvisideal. Bolsjevikerna tog makten efter Oktoberrevolutionen och Ryssland skulle nu förvandlas till broderskapets land där parollen var "av alla efter förmåga, åt alla efter behov". I början överensstämde parollen i det närmaste med verkligheten. Boris ville därför visa sin tacksamhet mot partiet och skrev in sig i armén. Efter tre år i armén blev han omfamnad av en Brujah som inte verkade ha alla sina sinnen i fullaste bruk. Efter detta bekantade sig Boris med besten och Stalins övertagande av den Sovjetiska statsapparaten. I och med detta blev landet precis som Boris själv: en studie i terror. Boris enda gnutta av mänsklighet försvann. Det var även osäkert att vara kvar i Sovjet då Boris lätt kunde bli inkallad till förhör eller dylikt. Han flydde därför landet 1930 och togs sig så småningom över till "Det förlovade landet" i väst. Väl i USA bytte han namn till Dave Lewis för att inte väcka onödig uppmärksamhet. Dave blev dock besviken på sitt nya hem för här var klassklyftorna större än han tidigare upplevt. Han blev mer och mer inåtvänd och gick endast utanför sin viktorianska villa när blodet kallade. Och så har det varit ända till dags dato. Han har en hobby och det är att ta tillfånga vampyrer och stänga in dem i cement för att sedan spela in deras klagande på band. Hans nya projekt är att han ska fördärva idealistiska och oskuldsfulla tonåringar: rollpersonerna.

Horemheb Netjer, Generation 9

Klan: Nosferatu

Omfamnad: 1355, London, England

Iakttagbar ålder: 40 år

Nature: Caregiver

Uppträdande: Caregiver

Humanity: 6

Färdigheter: Har inga akademiska färdigheter, men bra överlevnadsfärdigheter och stridsfärdigheter.

Beskrivning: Härstammar ursprungligen från Egypten. Jobbade med hamnarbete hela sitt mänskliga liv. Senare delen av livet seglade han mellan Egypten och England och då främst staden London. Vid slutet av sitt mänskliga liv var han mycket sjuk. Han var precis i akt att byta sina handelsvaror i Londons hamnkvarter, då en utspridd smitta drabbade honom. Digerdöden hade visat sitt fula ansikte. När allt såg som mörkast ut besöktes den spåde Netjer av en fördömd varelse. Han var oerhört ful, men besöket blev flyktigt. Därmed inte sagt att det blev obetydligt, snarare tvärtom då denne Nosferatu-vampyr omfamnade Netjer. Som vampyr har Netjer rest runt i världen och hjälpt de vampyrer och människor som haft det svårt. Han säger att det är hans kall. Kanske är det för att väga upp tanken att han själv dödat människor till föda. Netjer har under perioder i sitt liv endast druckit djurblod, men har den senare tiden övergått till människoblod. Han är inte alls intresserad av akademiska lärdomar utan säger att praktisk övning är det bästa. För den utomstående framstår han som ytterst ociviliserad då hans engelska, trots århundraden av tid, inte är fullkomlig. Hans yttre är motbjudande: ovårdad hygieniskt sedan digerdöden satt sina tänder i honom och han klär sig i traskläder i värre tillstånd än tiggarna och uteliggarnas. Han rör sig i skuggorna, vid kyrkogårdar och i kloaker.

Jim Morrison, Generation 13

Klan: Toreador

Omfamnad: 1970 i San Francisco

Iakttagbar ålder: 25 år

Nature: Deviant

Demeanor: Visionary

Humanity: 7

Färdigheter: Höga sociala och mentala färdigheter.

Beskrivning: James Douglas Morrison var sångare i rockbandet *The Doors* fram till sin "officiella död" 3 juli, 1971. Han blev dock omfamnad ett år tidigare av en Toreador som ansåg att Jims skarpa sinne för lyrik inte skulle få gå förlorat. Jim var väldigt livstrött och sliten vid slutet av sitt mänskliga liv. Hans vilja att vara rebell och rockstjärna hade dött i och med den skandalomsusade konserten den första mars i Miami 1969. Efter den hade herr Morrison dragit sig tillbaka och fördjupat det destruktiva beteende han tidigare odlat. Omfamningen blev för honom en enorm frigörelse från rockimagen han tidigare så frenetiskt försökt leva upp till. Jim har sedan omfamningen drivit ett elysium med det passande namnet Morrison Hotel där han ägnar sig åt poesi, sång och allmänt socialt umgänge. Morrison Hotel får inte bevistas av dödliga. (Se även bakgrundsinformation om *The Doors*.)

Bakgrund: San Fransisco

Kort om verklighetens San Fransisco

Staden San Fransisco ligger i kärnan av delstaten Kalifornien på den amerikanska västkusten, latitud 37,46 N och longitud 122,25 V och har en total areal på 120 km². San Fransisco ligger vid Golden Gate-sundet som skiljer San Fransisco-bukten från Stilla havet. Staden var från början en by vid namn *Yerba Buena* som tidvis tillhörde Spanien. 1846 intog amerikanerna staden och 1847 fick staden sitt nuvarande namn. Den s.k. guldrushen började 1849 och ledde till att invånarantalet ökade explosionsartat, från 1000 (1848) till 150 000 (1870) och 350 000 (1900). 1906 totalförstördes staden av jordbävningar och bränder, men återuppbyggdes efter fyra år. San Fransisco har sedan dess varit en väldigt betydande hamnstad, främst under det andra världskriget. San Fransisco kallas ibland för *Frisko* av lokalbefolkningen.

San Fransisco ligger i den tropiska klimatzonen och har subtropiskt klimat. Den ursprungliga växtligheten är medelhavsvegetation och årsnederbörd är 500-1000 mm. I januari är temperaturen i San Fransisco 0-20° C och i juli 20-30° C. Lufttrycket vid båda tillfällena är högttryck.

San Fransisco ligger beläget vid San Andreas-förkastningen som är skarven på den amerikanska och den pacifiska plattan. Detta leder till att det ofta förekom-

mer jordbävningar i San Fransisco. Domedagsprofeter säger att San Fransisco inom kort kommer att rämna. San Fransisco är ett torrt område som huvudsakligen har vinderosion. Berggrunden är tertiär och bergkedjeveckningar är alpin. San Fransiscos jordmån är ökenjordar. 30-50% av San Fransiscos landyta består av skog, men trots detta är San Fransisco mycket hotat av ökenutbredning.

Staden San Fransisco hade 1996 735 315 invånare (drygt 3 milj. med förstäder). Befolkningstäthet är 50-100 invånare per km². Födelseöverskott är mindre än 10 per 1000 invånare och spädbarnsdödlighet är mindre än 25 per 1000 levande födda år 1992. Den förväntade livslängd för barn födda 1992 är mer än 70 år. 1990 var 16 % av invånarna under 18 år, 69 % var mellan 18-65 år och 15 % var 65 år eller äldre. Medelåldern var vid samma tidpunkt 36 år. Den typiske San Fransisco-bon är en vit man från medelklassen som arbetar som banktjänsteman. Denne arketyp är relativt rik och har råd med både villa, bil och utlandsresor.

Under 1900-talet emigrerade många från Asien till San Fransisco i och med den så kallade guldrushen. Än idag har San Fransisco betydande minoriteter av t.ex. kineser, japaner, filippiner och spansktalande.

I San Fransisco finns livsmedelsfabriker, maskin- och stålindustri, tryckerier, varv

och oljeraffinaderier. 66 400 personer är anställda inom turismen, för San Fransisco besöks årligen av ungefär 13 miljoner turister. Den nedlagda fängelse-ön Alcatraz är ett av de populäraste turistmålen. Många arbetar på ett av de två universitet som ligger i stadens omedelbara omgivning (Berkeley och Stanford). Huvuddelen av San Fransiscos mark används till odling av grönsaker och frukt. Sammanfattningsvis kan man säga att hamnen är San Fransiscos centrala punkt för handel. Området kallas av lokalbefolkningen för "Bay Area". I Bay Area huserar 30 % av världens biokemister och 360 tillhörande företag. På grund av detta kallas Bay Area ibland "Bionic Area". Förr var militären viktig för stadens ekonomi, men inte längre då armén skurit ned på resurserna.

Vampyr-samhället i San Fransisco

Under sena 1800-talet återhämtade sig USA från sitt inbördeskrig och lärde sig att stå på egna ben som en enad nation. Den västra staten Kalifornien blomade med befolkningsökning och växande betydelse, beroende på järnvägsförbindelsen och den guldrika myllan. Under samma tid började guldgrävare muta in mark i området. Kalifornien blev det nyaste slagfältet för Camarillan och Sabbaten, och striderna var intensiva. Sabbaten kontrollerade stora delar av Kalifornien och spred sig sagt norrut, men sinkades av Camarillan som

insåg vikten av en Camarillakontrollerad västkust. Vid sekelskiftet var slaget om västkusten ännu inte avgjort. San Francisco var fortfarande inte kontrollerad av varken Sabbaten eller Camarillan.

Innan guldruschen och innan järnvägen insåg bara en kaintit ur Camarillan San Franciscos betydelse. Det var tremeren Tobias Clark som reste från London, tillsammans med sina fem avkommor, till vilda västern. Tobias ville inte bara stärka Camarillans styrka med sin resa till San Francisco, utan även få större friheter långt ifrån sina klanbröder. Rykten säger att Tobias levde sida vid sida med sabbatvampyrer under sin ensliga vistelse, men det har aldrig bekräftades av Tobias själv. Under 15 år levde Tobias med sina avkommor i San Francisco som enda medlemmar av Camarillan, men det kom att förändras. Tobias egen mästare Sol reste från London för att bli Tremeres utpost i San Francisco. Gangrelvampyrer översvämmade staden och dess omgivning med spejare och Sabbatjägare. Nosferatuvampyrer bosatte sig i närliggande grottor. Ventruevampyrer tog kontroll över San Franciscos finansiella och politiska system i det mänskliga samhället. Krig med Sabbaten lät inte vänta på sig.

Camarillan tog San Francisco kvickt. Tremereklanen krävde makt över staden och fick den då Sol blev stadens Prins. Sols första steg var att omfamna ett helt sällskap av kinesiska mystiker som kallade sig själva Wu i hopp om att de skulle inviga Tremere-klanen i österns magi. Prinsen blev dock motarbetad på alla fronter. Till och med Wu var ovilliga att samarbeta och blev fristående. Prinsen blev rasande och utlyste en blods jakt på medlemmarna av Wu och Dominerade dem. Prinsen kunde dock inte kontrollera dem helt och deras hemligheter förblev hemligheter, vilket gjorde Prinsen ännu mer rasande. Det ryktas om att Tobias i hemlighet hjälpte Wu att återfå sin frihet från Sol.

Guldgruvorna ebbade ut och staden ekonomin drabbades av konjunkturavmattning med för många människor och för lite pengar. Stadens vampyrer kämpade om makten i staden och mörk period i San Franciscos historia begynte med mörker och blodbad. Sabbaten förnyade sina försök att ta över hela västkusten och lyckades försvaga Camarillan. 1901 massakerade Sabbaten stadens Ventruevampyrer då någon läckte informationen om deras havens. Med största sannolikhet var det Tobias som läckt informationen, men i vilket syfte är oklart. Efter massakern flyttade nya Ventrue-vampyrer in i staden. En av dem var en före detta riddare vid namn Laremy som var en nära vän till Tobias under medeltiden. Ryktet säger att Tobias övertalade Sol att tillåta Laremy att bosätta sig i staden för att Ventrue-klanen skulle kunna kontrolleras. De sista dagarna av Sols styre över San Francisco började i slutet av 1905. Tobias, med sina vänner Laremy och Wu, hade konspirerat emot Sol i flera decennier och deras ihärdighet

skulle snart bära frukt. I november 1905 kom en stor grupp Ravnos-vampyrer ledda av den mäktiga eldern Sundara till San Francisco. Sol, som var upptagen med Sabbaten, gjorde inga ansträngningar för att driva ut dem. I mars 1906 anlände Brujahanarken Stern med följe. Vid denna tidpunkt var Camarilla försvagad i kriget med Sabbaten. Konstigt nog attackerade Sabbaten aldrig de nyanlända Ravnos-vampyrerna, Brujah-vampyrerna eller Wu-vampyrerna. Troligtvis hade Tobias gjort en pakt med Sabbaten.

Den 18 april 1906 drabbades San Francisco av en enorm jordbävning som skapade kaos i staden. Tobias och hans allierade tog tillfället i akt att mörda alla vampyrer som var lojala Camarillan. Tobias diablerade själv Sol och mördade sina egna childer, för att avsäga sig släktskap med Camarillan och Tremere. De enda som överlevde detta blodbad var Tobias, Wu-vampyrerna, Larmey, Stern och hans Brujah-vampyrer, Sundara och hennes Ravnos-vampyrer samt en handfull andra. Detta var en av de blodigaste slagen sedan Anarkrevolten. Tobias och hans allierade verkade veta när jordbävningen skulle komma och vänd den till deras fördel. Många rykten florerar om vilken vampyr som skulle kunnat frammanat denna fruktansvärda jordbävning.

När nu Camarillan var utrotad i San Francisco lät Tobias meddela att staden blivit en fristat för alla vampyrer som inte är medlemmar av Camarillan eller Sabbaten. Tobias upprättade även en treenighet att styra staden. Förutom han själv bestod den av Sundara av klan Ravnos och Stern av klan Brujah. Den nya treenigheten samarbetade med Sabbaten för att utrota alla Camarilla-vampyrer runt San Francisco. Under femton år regerade Treenigheten i San Francisco och Sabbaten i resten av Kalifornien.

Treenigheten värderade friheten mer än makt. De tänkte frigöra sig från Sabbaten precis som de tidigare gjort med Sabbaten. Precis efter första världskriget lät Treenigheten mörda alla Sabbatvampyrer i San Francisco samt lät meddela att Sabbaten inte längre var välkomna i staden. Sabbaten svarade med krig. 1921 kom en ny grupp vampyrer för att hjälpa Treenigheten: Assamites. Klanen hade ingått ett avtal med Tobias att om Tobias skulle förstå deras blodförbannelse emot att de skulle anfall Sabbaten. Striderna blev blodigare, men kriget tog inte slut. Två saker gav dock Treenigheten seger. Den första var att ett dussintal Sabbat Elders dog under väldigt mystiska omständigheter. Den andra var att Tobias väckte en mäktig vampyr ur torpor. Sabbaten var disorienterade med sina Elders dödade och troligen en fjärdegenerationsvampyr emot sig. Sabbaten lämnade San Francisco för att satsa mer energi på resten av Kalifornien.

Sedan 1920-talet har det politiska läget i San Francisco varit relativt stabilt och fredfullt med några få undantag. Sabbaten har vid vissa tillfällen skickat grupper för

att skapa kaos, men inga större samordnade angrepp har utförts. Camarillan, som nästan inte finns representerade på amerikanska västkusten, har inte orsakat problem för Treenigheten. Staden har dock fått problem med lupiner. Från första dag har vampyrer i San Francisco haft problem med de många lupiner som rört sig i naturen kring staden, det har varit farligt att röra sig utanför staden. 1932 tog sig dock lupinerna in i staden. Dessa nya lupiner gömde sig bakom den vita mannen och kvinnans skinn. Brujah-gäng har stridit med dessa nya stadslupiner i menlösa gatubräk. En tredje form av lupiner har även kommit. Dessa är mer intelligenta och förstår sig på vampyrersamhället. De inriktar sig på att mörda Elders och viktiga personer i vampyrersamhället.

Lagom till detta äventyrs begynnelse har Reningen (vilken mer än halverade stadens vampyrbefolkning och utfördes av trollkarlar) precis börjat som är en av de viktigaste händelserna i San Franciscos historia. Vad orsakerna till Reningen är finns det många förklaringar till. Efter Treenigheten bröt sig loss från Sabbaten ökade San Franciscos vampyrbefolkning explosionsartat. Vampyrer från hela världen strömmade till staden med inga krav på presentation inför Treenigheten eller kontroll av rätten att göra nya Childer. Under 60-talet fanns ungefär 400 vampyrer i San Francisco, en skräcksiffra för en Camarillaprin. Vampyrer skapade Childers på löpande band, ofta hade den ett dussin Childer. Situation förvärrades på grund av 60-taltes kontrakultursrörelse. Fri kärlek och fria sinnen lät som ljuv musik för vampyrerna i staden som såg chansen för gratis blod.

En grupp av vampyrer som kallade sig Sensationalists var väldigt betydelsefulla för 60/70-taltes vampyrmoral i San Francisco. Kulten leddes av den mycket hatade och fruktade Gomorra Desade, en mycket mäktig diablerist med okänt ursprung. Kulten har sina rötter i 40-talet, men det var först på 60/70-talet den började röna intresse föra de stora massorna.

Morrison Hotel

Stadens främsta elysium kallas för Morrison Hotel och drivs av ett antal Toreadorvampyrer. Mest framträdande är kanske rockstjärnan *Jim Morrison* som blivit omfamnad och numera tillhör Släktet (se Jim Morrisons bakgrund). Elysiumet är inriktat på kulturyttringar, debatt och litterärt skapande. Om rollpersonerna blir accepterade i elysiumet kommer de att introduceras för Jim Morrison. Om introduktion sker kommer Morrison fatta tycke för Jennys dominanta drag och vilja lära känna henne närmare. Morrison har då som mål att låta henne smaka på hans blod så att hon blir bound, men förklarar inte vad det innebär för Jenny.

Bakgrund: Dionysos

Dionysos är vingud i grekisk mytologi, även känd som den romanske guden Bacchus och den gammelitalienske guden Pater Liber. Nedanstående text kan vara nyttig som inspiration för spelare och spelledare.

Dionysos är en av de tolv gudarna på Olympen och framställs oftast som en vacker ung man iklädd dovhjortskläder färdandes i en vagn dragen av leoparder. Han porträtterades oftast med en bägare innehållande alkoholhaltig dryck i den ena handen och med tyrsusstaven i andra. Dionysos är mest känd som vingud, men har även förknippats med vinodling, lantbruk, Döden, galenskap och teater.

Dionysos i den grekiska mytologin

Det finns två tolkningar på vad Dionysos företräder. Den ena är att han är vinets och munterhetens gud som tillbringar sin tid med orgier i alkohol och sex. Den andra är att Dionysos har en religiös betydelse och att Dionysosdyrkare upptäcker en spirituellt verklighet och en inre frid genom att tillbe Dionysos. Det kan vara så att orgierna hjälper Dionysosdyrkarna att komma i rätt sinnesstämning för att upptäcka en spirituellt verklighet. För att bevisa mitt resonemang drar jag en nutida parallell till 60-talets hippierörelse. Hippierörelsen förespråkade att man kunde upptäcka en mer spirituellt verklighet bl.a. med hjälp av narkotika och orientalisk meditation. Det

var väl i mångt och mycket det Dionysos stod för: en fri människa som tycker om att berusa sig med olika berusningsmedel. Det kan vara meditation, sex, alkohol eller narkotika, men målet är alltid det samma: att frigöra sig från det alldagliga och ointressanta samhället. Det är också en frigörelse från gamla samhällseliga regler och religiösa dogmer som idealiserar den perfekta människan. Det har i alla tider funnits en lust att ha kul och frigöra sig från ingrodda nyss nämnda mentala tvångströja. Detta uttryckte sig i Dionysos och i hippierörelsens fall i droger och sex.

Dionysos födelse

Enligt myten är Dionysos son till guden Zeus (herre över himmel och jord, Gudarnas och människornas Fader) och den dödliga kvinnan Semele (dotter till Kadmus, kung av Thebes). Allt började när Zeus besökte Semele en natt i osynligt och gudomligt tillstånd. Semele var glad att få vara en älskarinna till en gud, fast hon inte visste vilken gud det var. Zeus fru Hera (familjens och de gifta kvinnornas beskyddarinna) blev väldigt svartsjuk på Zeus och Semeles romans, så hon lurade Semele att tro att det enda sättet Zeus skulle älska henne var att Zeus skulle träffa Semele i hans riktiga skepnad. Nästa gång Zeus kom till Semele tvingade hon, precis som Hera lurat i henne, Zeus att han skulle besöka henne i hans riktiga skepnad. I denna amoröst euforiska sinnesstämning

Zeus befann sig i svarade han ja och svor till och med vid floden Styx, vilket är det bästa löfte en gud kan ge. Zeus besökte Semeles hem i sin stora krigsvagn med blix och donder och Semele dog på fläcken i åsynen av den ståtliga guden, precis som Hera planerat.

När Semele dog hade hon ett barn i sin mage: Dionysos. Zeus räddade barnet genom att plocka ut det ur Semeles döda kropp och stoppade in embryot i sitt eget lår och höll på samma gång även barnet gömt från den svartsjuka Hera. Efter födseln fick Dionysos av dessa orsaker smeknamnen "eldfödd" och "lårsydd".

Hera fick dock nys om Dionysos ankomst och för att göra sig av med honom för gott övertalade hon Titanerna så att de skulle lurad till sig Dionysos med leksaker. De slet honom sedan i stycken och mumsade upp allt utom hans hjärta, vilket som tur var räddades av Athena (Vishetsgudinnan). Athena gav hjärtat till Zeus som svalde det och återfödde Dionysos. Dionysos fick därför smeknamnet "dubbelfödd".

Zeus lät bergsnyfverna uppfostra Dionysos, allt för att hålla honom så långt borta från Hera. När Dionysos hade växt upp lämnade han dock bergsnyfverna och för att slippa Heras vrede var han tvungen att resa ifrån Grekland. Hermes (handels- och spådomsguden, gudarnas budbärare, själarnas följeslagare) förde Dionysos på Zeus uppdrag till Asien, men Heras förföljelser slutade dock inte ens efter detta.

Detta fick Dionysos att driva runt tills han blev galen, som tur var så botade Rhea denna åkomma och Dionysos fortsatte sin färd. Vart han än kom lärde han ut den ädla konsten att odla vinrankor och att göra vin.

Dionysos och Ariadne

Kärlekshistorien mellan Dionysos och Ariadne är lång. Jag kommer därför bara att presentera ett sammandrag. Efter det att Ariadne räddat Theseus ur labyrnten på Kreta (i Knossos) från den grymme minetauren så övergav Theseus henne sovande på ön Naxos. När Ariadne vaknade hade Theseus åkt till Aten och lämnat henne med endast sorg att tänka på.

Afrodite (kärlekens och skönhetsens gudinna) kände dock medlidande med Ariadne och lovade henne en gud som make. Eftersom Naxos var Dionysos favoritö träffade han Ariadne och tog henne som maka. De fick sex barn enligt myten, bl.a. Stafylos och Oinopion. Som bröllopspresent gav Dionysos Ariadne en guldkrona smyckad med ädelstenar. När Ariadne dog slungade Dionysos upp kronan i himlen och ädelstenarna fastnade som stjärnor i himlen till minne av Ariadne.

Vinguden Dionysos - en ond gud?

Dionysos var den gud som lärde människan att odla druvor och konsten att tillverka vin av dem. Enligt myten så besökte Dionysos trädgårdsodlaren Ikarios och lämnade en vinranka. Dionysos berättade även hur man kunde tillverka en ovanlig dryck av vinrankan. Ikarios planterade vinrankan, skördade druvorna och jäste vätskan precis som Dionysos instruerat. Ikarios bjöd in sina vänner för att smaka på den nya drycken. Vännerna prisade dryckens välsmaklighet och doft, men efter mycket drickande föll en efter en av stolen i berusat tillstånd. Folk anklagade då Ikarios för att han förgiftat sina vänner och de slog ihjäl honom, lemlästade hans kropp och slängde ner den i en brunn och Ikarios dotter hängde sig. Som ni säkert är mycket medvetna om så har denna dryck haft en väldigt stor inverkan på människans sociala umgänge, både förr och nu.

Dionysos blev nästan aldrig nämnd i Homeros epos och var troligen en gud som tillkom sent i den grekiska mytologin, men var nog den gud som betydde mest för människorna. När Dionysos väl nämns i Homeros epos är han ofta ond och i de flesta Dionysosmyter så flyttade Dionysos in i en stad, blev utjagad och dödade sedan de som opponerade sig mot honom.

Dionysos är oftast förknippad med vin och de Dionysiska orgierna. De så kallade Dionysiska orgierna var fester organiserade som religiösa ceremonier och heliga verk. Ordet orgie betyder ursprungligen just detta.

Dionysos följe

Dionysos omgav sig med naturdemoner och dessa var nymferna, satyrerna och menaderna. Dessa lustfyllda varelser hade otroliga fester som var väldigt vilda. *Satyrerna* (silenerna) är den manliga varianten av

nymfen. De var män med hästfötter och hästsvans som spanade på nymferna, jagade dem och idkade älskog med dem. Den italienska varianten av satyren heter faun. *Nymfer* är beskyddare av våren, bergen och floderna. Det finns många olika typer av nymfer, t.ex. bergsnymfer (oreader), trädnymfer (dryader), källnymfer (najader) och havsnymfer (nereiderna). Nymferna framställs ofta som vackra och oskuldsfulla flickor. En manlig nymf är samma sak som en satyr. *Menaderna* var kvinnor besatta av dans, sång och hejdlös underhållning. Dessa fanns även i det grekiska samhället i den så kallade Dionysoskulten.

Dionysos och Orfeus

Orfeus var en sångare och diktare, son till Kalliope (en av de nio muserna). Orfeus gifte sig med nymfen Eurydike, men hon dog efter att hon blivit biten av en orm i hälen. Den sörjande Orfeus begav sig då till underjorden för att hämta hem henne. Genom att spela på sin lyra förförde han gudarna och de gick med på att släppa Eurydike, men endast på ett villkor: Att Orfeus inte i förtid skulle vända sig om och se på Eurydike. Orfeus längtan efter Eurydike blev för stark, han vände sig om och hon försvann ner i underjorden igen.

Orfeus ratade alla kvinnor hädanefter och blev därför offer i en dionysisk rit. Menaderna slaktade honom på Dionysos uppmaning, som tog avstånd från Orfeus försvarande av Apollodyrkandet. Orfeus huvud och lyra flöt till ön Lesbos och Orfeusoraklet grundades.

Enligt tradition är Orficismen grundad av Orfeus. Orficismen är en mysteriereligion som grundades i det antika grekland och dess viktigaste gud är Dionysos, som dödades och förtärdes av titanerna. Hans hjärta räddades av Athena som gav det till Zeus. Zeus slukade det och återfödde Dionysos. Zeus brände som hämnd titanerna till aska. Ur askan skapades människan som hade både det dionysiska (det gudomliga och det goda) och det titaniska (det jordiska och det onda) i sig. För att orfikern skulle nå det gudomliga tillståndet måste hon frigöra sig från kroppens fängelse genom avstå från kött, droger och sex.

Dionysoskulten

Den grekiska teatern utvecklades ur Dionysoskulten. Dionysoskulten var en kult vars första verksamhet dateras till 1200 f. Kr. Kultens riter var rena fylleslag fyllda med sexuella orgier och offerriter av djur och ibland även människor. De flesta som dyrkade Dionysos var kvinnor och kallades för menader (även kända som backanter) och de var besatta av dans, sång och hejdlös underhållning. I deras frenetiska festande slet de sönder djur och slukade dem råa. Menader framställs oftast med en krona av löv, dovhjortskläder och med Tyrsusstaven. Tyrsusstaven är en symbol för Dionysos och hans anhängare.

Det mest kontroversiella kulten gjorde var att dansa sig in i en slags trans. Deltagarna kom då in i ett stadium av extas. (Den moderna drogen Ecstasy har fått sitt namn från detta.) Att medverka på

Dionysoskultens möten var för greken ett sätt att frigöra många förträngda känslor.

Kulten hade startats i norra Grekland, men började sakta men säkert ta sig ner till södra Grekland. I och med att riterna spreds blev de mer civiliserade och runt år 600 f. Kr. så firade nästan alla greker Dionysos. Man trodde att Dionysos återuppstod i Delfi varje år och drog sig tillbaka under de tre vintermånaderna, när Apollo var borta, och av denna anledning firade grekerna Dionysos med två stora högtider: den större Dionysien i mars och den mindre Dionysien i december.

En viktig del i kultens möten var Dityramben (backushymnen). Dityramben var en sång till Dionysos ära. Den utfördes vanligen av en kör bestående av femtio män klädda som satyrer. De spelade trummor, lyror och flöjter, mässade och dansade runt en avbilning av Dionysos. Fast det hela började som en religiös ceremoni så utvecklades Dityramben till slut till teater.

Under Peisistratos tid (ungefär 500 f. Kr.) införde Thespis (en atensk teaterman) en dialog med kören och en skådespelare i Dityramben vilket ledde till teaterns födelse. Teatern utvecklades sedan i tre olika typer av teater: Satyrspel, tragedier och komedier.

Tragedi kommer av de grekiska orden tragōs (get) och oide (sång). Tragedierna skulle berätta religiösa historier där man skulle lära sig en religiös läxa och var till för att lära folket rätt och fel. De mest kända tragikerna var Aischylos (525-456 f. Kr.), Sofokles (496-406 f. Kr.) och Euripides (480-406 f. Kr.). Komedierna var muntra pjäser som drev med överheten. Den mest kände komikern var Aristofanes (ca 447-385 f. Kr.). Satyrspel var en mytologisk fars, där deltagarna var utklädda till satyrer.

Bakgrund: The Doors

The Doors bildades i 1965 i Los Angeles av Jim Morrison (sång) och Ray Manzarek (klaviatur). De två träffade varandra på Venice Beach under sommaren och bildade bandet strax därefter. Det här var på den tiden då de bägge studerade film vid the University of California. De var båda medlemmar i en transcendental meditationsgrupp och där de träffade John Densmore (trummor) och Robbie Krieger (gitarr) som sedermera blev medlemmar i bandet. Namnet The Doors har de tagit efter boken The Doors of Perception, av Aldus Huxley.

1966 uppträdde The Doors regelbundet som husband på klubben Whiskey-A-Go-Go. De fick snabbt ett namn på grund av sitt personliga och speciella sound samt för Morrisons obskena och dramatiska uppträdande på scen. Jobbet varade bara fyra månader då de fick sparken mycket beroende på den kontroversiella låten The End som handlade om Oidipuskomplexet. Som tur var hade de redan skrivit skivkontrakt med producenten Jac Holzman från skivbolaget Elektra Records och några månader senare, närmare bestämt januari - 67, släppte de sin debutplatta, The Doors (1967).

Skivan hade stora framgångar och både albumet och singeln Light My Fire nådde ända till förstaplatsen på hitlistorna. De två kommande albumen, Strange Days (1967) och Waiting For The Sun (1968), var även dessa av god kvalitet, men albumet The Soft Parade (1969) var något mer mild och sålde inte lika bra. Femte albumet Morrison Hotel (1970) var ett rejält uppsving för gruppen och skivan hade stora framgångar världen över.

Att stoppa Doors musik i något musikfack är svårt, musiken är en originell blandning av rock och pop. Gruppen har komponerat allehanda psykedeliska låtar, men också mer ordinära varianter. Detta kan bl.a. bero på att medlemmarna har helt olika musikaliska bakgrunder; en poetisk sångare, en flamencogitarrist, en jazztrummis och en klassisk pianist. Gruppens fascination för sex är även ett typiskt utmärkande drag som inte kan undgå att påpekas. The Doors förknippas av gemene man ofta med droger och "60-/70-talsflum".

Dessvärre hade gruppen blivit allt mer nerbruten av droger, isynnerhet Morrison som hade blivit gravt alkoholiserad. Han hade redan -67 blivit

arresterad för obscent uppträdande på scen och två år senare blev han arresterad igen. Han var nu anklagad för att ha blottat sig och gjort "obskena åtbörder under bältet". Anklagelserna kunde inte bevisas och Morrison friades. Morrison hade även blivit fixerad vid idén att bli erkänd som en intellektuell diktare. Han gav sålunda ut en diktsamling 1970 med samlingsnamnet An American Prayer (som för övrigt tonsattes av bandet efter Jims död). Året efter gav han ut ytterligare en: The Lords and the New Creatures.

The Doors sista officiella album var L.A. Woman (1971). Strax därefter flyttade Morrison till Paris för att slå sig till

ro. Han skulle koncentrera sig på lyrik och filmproducering, men dog tyvärr i Paris den 3 juli samma år under omständigheter som ännu inte klarlagts. Det spekuleras i om det var ett självmord, en överdos eller hjärtproblem. Ett svar på frågan av vad Morrison dog går inte att få.

De tre återstående bandmedlemmarna släppte skivorna Other Voices (1971) och Full Circle (1972) med samma gruppnamn. Det blev dock, kanske pga. Morrisons frånvaro, inte några större framgångar.

SARAH KEENAN

"Jag är en väldigt positiv och kreativ person som alltid har vänner runt omkring mej. Jag hittar alltid på roliga saker att ta mig för och jag sitter sällan hemma och väntar på att saker ska hända."

Beskrivning

Sarah är runt 170 cm lång, smal och har långt blont välskött hår. Hon är mårn om sitt utseende och är inspirerad av Flower Power-vågen rent estetiskt, därför klär hon sig i blommiga skjortor och blåjeans. Hon är intresserad av musik och hennes musikstil består av psykedelisk musik med band som Grateful Dead. Sarah är väldigt manipulativ och dominant. Hon är även väldigt intelligent och kunnig. Hon har haft högsta betyg i alla skolor hon hittills gått i.

Bakgrund

Sarah föddes i San Francisco den 30 april 1945, samma dag som Adolf Hitler tog sitt liv och det andra världskriget led mot sitt slut. Hon fick en liberal uppföstran där hon lärdes att tänka fritt och själv ta ställning. Materiellt hade familjen Keenan det väldigt bra och Sarah hade alltid de senaste inom musik och kläder. Föräldrarna var akademiker och Sarah fick en gedigen utbildning och läste även mycket på fritiden. Under tonåren var hon väldigt intresserad av Karl Marx idéer. Kanske inte Marx syn på kapitalet utan snarare Marx kamp för de förtrycktas rätt. Sarah umgicks mycket med pojkar och blev tidigt av med oskulden. Hon var mycket ute på fester och njöt av livet i allmänhet. Sarah är och har alltid varit fritänkande och har alltid velat prova på nya saker. När hennes barndoms-kamrat, Jenny Reece, i tonåren började upptäcka sin bisexualitet så vaknade även Sarahs känslor för kvinnor till liv. När hon var 21 år fyllda började hon studera vid Berkeley-universitet i sin hemstad San Francisco. Hon trivdes mycket väl med undervisningen och fritiden ägnade hon åt festande. Hon fastnade speciellt för en lärare, Maynard Reed, som undervisade henne i grekisk historia. Sarah blev förälskad i Maynard och tyckte uppstod. Sarah tyckte att Maynard var det bästa som hänt

henne, men Maynard fick moraliska betänkligheter och avslutade romansen på ett väldigt bryskt sätt. Efter detta förändrades Sarah och byggde upp ett starkt hat mot män.

Tycker om dionismen

Sarah författade grunderna i denna religion efter att romansen mellan henne och läraren Maynard tog slut.

Tycker om Jenny

"Jenny är inte lika övertygade som jag, vilket bekymrar mig. Hon velar alltför mycket och vill hålla kvar vid sin gamla landsbygdsmoral. Jag tycker synd om henne på ett sätt, men jag tycker ändå att hon måste skärpa sig. Hon har dock börjat vänja sig med våra sexuella möten, som tidigare varit lite omtvistade."

Tycker om Cat

"Cat är trevlig och rolig att festa med, men hon har inte intellektet som vi andra har. Hon är helt klart för lättlurad och följer blint utan att tänka. Jag älskar henne och hennes oskyldighet, men hon tar avstånd från min kärlek och vägrar att delta i våra sexuella utsvävningar."

Tycker om Debbie

"Debbie älskar mig över allt annat, men vad skall man säga? Debbie är verkligen tråkig som person och försöker kopiera min stil, vilket är väldigt jobbigt. Hon har dock ett mörkt förflutet där hon våldtagits och jagats av Ku Klux Klan, vilket gör att jag känner moralisk plikt att älska henne. Hon ser upp till mig och rådfrågar mig i allt som rör henne, vilket gör henne till en trogen kamrat. Hon är alltid trevligt sällskap sexuell."

Ålder: 24 år

Född: 1945, San Francisco, USA

Yrke: Studerande

Nature: Martyr

Demeanor: Rebel

JENNY PARKER

"Om man ska bli lycklig behöver man en stadig inkomst, en man vid sin sida och ett trevligt arbete. Just nu tycker jag att det viktigaste är att jag lägger ner mycket tid på mina studier, men jag vill även träffa folk som delar samma intressen som jag."

Beskrivning

Jenny är 165 cm lång, lite rund och har långt, brunt, stripigt hår. Jenny tycker inte att det är så viktigt med utseende. Hon rakar sig inte under armarna. Naturlighet är mycket viktigt för henne och hon ogillar ytlighet starkt. Mannen skall förälska sig i hennes inre, inte i hennes yttre. Jenny har inget intresse för popmusik, men det kan väl vara lite trevligt ibland när man umgås med vänner. Om Jenny lyssnar på musik själv lyssnar hon helst på klassisk musik av bl.a. Bach, Chopin, Beethoven och Vivaldi. Jenny klär sig i kläder som är praktiska och bekväma. Hon är väldigt jagsvag och utgår från att alla människor har en god avsikt, somliga skulle kalla henne för blåögd. Hon är en ensamvarg, men har alltid längtat efter sällskap, som hon funnit i dionismens anhängare. Jenny har en väldigt stark ansvarskänsla och är oftast den som tar på sig mest obetalt arbete.

Bakgrund

Jenny föddes och växte upp i samhället Dupont några mil utanför Denver. Hon uppfostrades av sina två föräldrar Clark och Carrie. Clark är katolsk präst i byn och Carrie är grundskolelärare. Jennys uppväxt har präglats av hårt slit, där hon både fått vara med och hjälpa till med gården och själv studera. Jenny var skotsam och fick högsta betyg. När hon var 19 ville hon inte längre vara kvar i den lilla byn, utan ville studera vid ett universitet. Föräldrarna Parker hade inte råd att skicka dottern till ett universitet och Jenny var helt förkrossad på grund av detta. Som tur var råkade Jennys mormor, Gena, höra talas om hennes önskan om att studera vidare och rik som hon var finansierade hon Jennys studier. Jenny flyttade till San Francisco och började studera vid Berkeley. Väl i San Francisco fick Jenny en vän i Sarah Keenan. Sarah var väldigt intelligent och hade med inspiration från Dionysos skapat en religion som hon kallade dionismen. Att Jenny involverade sig i Sarahs religion var nästan oundvikligt då

hela Sarahs liv kretsade kring det. Tyvärr blev de religiösa mötena inte så lyckade för Jenny då Sarah tvingade i henne droger och gjorde sexuella närmande vilket Jenny avskydde. Jenny är nämligen heterosexuell, men hon är fortfarande oskuld. Hon tycker själv att det är svårt att få kontakt med män och det grämer henne. Jenny tycker att homosexualitet är äckligt.

Tycker om dionismen

"Jag tycker att den tar upp många bra saker, som t.ex. kvinnans ställning i samhället, men jag tycker den är för radikal på vissa ställen. Jag tycker att samhället är bra på många punkter idag, men vissa saker behöver förändras, som t.ex. att mannen skall göra mer hemarbete och vara hemma mer med barnen. Den sexuella biten är helt förkastlig och är inget jag stödjer."

Tycker om Sarah

"I början avgudade jag henne, men nu har jag börjat hata henne. Hon har blivit en plågoande och tvingar mig till saker som jag inte vill gå med på. Hon är dock smart, men detta gör henne bara mer farlig för allmänheten."

Tycker om Cat

"Cat är helt blåst! Nog har man hört om hur blonda och dumma flickor från Sverige varit, men jag har tidigare avfärdat det som överdrivna fördomar. Cat är dock beviset på hur kvinnor går med på att utnyttjas av män. Cat är bara yta och gör allt för att tillfredsställa män."

Tycker om Debbie

"Debbie är en sann vän och jag har bra kontakt med henne. Tyvärr så är hon helt nere i dionismen och lyder Sarahs minsta vink. Om jag tar vill prata om att Sarah är lite väl fanatisk byter hon bara samtalsämne och låtsas att hon inte hörde vad jag sa. Hon är dock homosexuell, vilket är ganska otrevligt."

Ålder: 23 år
Född: 1946, Denver, USA
Yrke: Studerande
Nature: Loner
Demeanor: Traditionalist

KATARINA NORDLUND

"Man ska ha roligt och festa så mycket som möjligt. Jag hatar alla människor som tror att de kan en massa och är helt negativa. Man ska vara positiv och glad, då ordnar sig allt. Framtiden vet jag inget om, den får jag ta itu med när den kommer."

Beskrivning

Katarina (kallas Cat) är 180 cm lång, smal och har långt, lockigt ljus hår. Hon är väldigt mån om sitt utseende och följer varje trend som poppar upp och lyssnar alltid till den senaste topplistsmusiken, fast hennes favoritgrupp är The Beatles. Hon klär sig i det senaste, nu råkar det vara hippievågen, och då är det tighta blåjeans och blommiga blusar som gäller. Cat är väldigt utseendefixerad och gör allt för att behaga män. Hon tror på att ha kul och är inte så mycket för studerande. Vänner och pojkvänner betyder allt för Cat och utan dessa skulle hon inte var någonting. Cat är väldigt socialt anpassbar och lever för stunden.

Bakgrund

Katarina föddes i ett överklasshem i Stockholm. Hennes far var bankir och hennes mor var lärare i realskolan. Katarina gick i de finaste privatskolorna, men hon spenderade den mesta tiden på Stockholms bakgator med sina vänner. Hon hade inte mycket till övers för att sitta i skolbänken och lyssna till någon tråkig historielärare. Katarina började tidigt umgås med killar och hon gick på de flesta fester som fanns att tillgå. Hennes föräldrar var oroade över hennes framtid och när det var tid för högre utbildning för Katarina ville föräldrarna sätta henne i en privatskola där det var väldigt stränga regler och där det endast gick flickor. Efter flera timslånga gräl blev det en kompromiss: Katarina skulle få studera i San Francisco vid Berkeley. Katarina hade inte tillräckliga betyg, men pengar kan lösa många problem. Hon anpassade sig snabbt till det amerikanska samhället, som passade henne väl. Hon började snabbt träffa många nya vänner och averkade nästan en pojkvän i månaden. Genom de fester hon var på träffade hon Sarah Keenan. Sarah var väldigt trevlig och de båda började umgås mer och mer. Sarah gick på många fester och kände många olika typer av människor, så för Cat (smeknamnet Cat fick hon efter sin karaktär) var Sarah en levande guide till San

Franciscos nöjesliv. Cat tycker om dionismen, men förstår inte så mycket av den politiska delen. Hon tycker om den föreningens fester och har även följt med Sarah på föreningens små ritualer. Cat tycker dock inte om att Sarah är bisexuell. Cat kan respektera det, men Sarah har gjort trevande försök försökt att "närma sig" Cat när hon varit drogad, vilket hon inte tyckte om. Cat sade nej och Sarah respekterade det. Katarina är heterosexuell och har mångårig erfarenhet av sex. Hon förlorade oskulden när hon var 13 och de köttsliga aktiviteterna har inte minskat sedan dess. Hon är ett barn av sin tid och älskar under parollen "Free love" (inga fasta förhållanden).

Tycker om dionismen

"Jag förstår inte så mycket om vad den handlar om riktigt, men jag tycker om den delen om hur man ska ha kul."

Tycker om Sarah

"Hon är väldigt trevlig och jag brukar ofta prata med henne. Hon är underbar att festa med, för hon känner alla och hon kan alla roliga ställen på stan. Hon är bisexuell, men hon respekterade att jag sa nej, vilket är bra."

Tycker om Jenny

"Hon är så tråkig och så äcklig! Hon ser ut som en bonnflicka som kommer direkt från landet. Hon tror hon är så smart, men hon är bara så där äckligt negativ."

Tycker om Debbie

"En person som inte säger så mycket till mig. Jag vet inte så mycket om henne, men hon tycker väldigt mycket om Sarah på det sexuella planet."

Ålder: 21 år

Född: 1949, Stockholm, Sverige

Yrke: Studerande

Nature: Jester

Demeanor: Galant

DEBBIE CHANCELLOR

"Sarah har gett livet mening och det är med henne som jag vill leva resten av mitt liv."

Beskrivning

Debbie är 160 cm lång, smal och har brunfärgat, rakt hår. Debbie försöker alltid bära de senaste kläderna och lyssna på den senaste musiken, men hon ter sig alltid hopplöst efter. En delförklaring till att Debbie trots idoga försök inte är trendig är att hon inte har så mycket pengar och får nöja sig med det lite sämre jeansmärket och den gamla urtvättade tröjan som hon ärvt av sin äldre syster. Debbie har aldrig varit riktigt säker på sig själv och har alltid kryssat mellan olika individers viljor för att tillfredsställa dem. Hennes eget liv och självliv har alltid kommit i andra hand. Debbie avgudar Sarah.

Bakgrund

Debbie har en mörk och brutal bakgrund. Hon växte upp i Söders Alabama med sin mamma. Fadern lämnade de båda för en annan yngre och rikare kvinna. Debbies mamma var medborgarrättsaktivist och arbetade mycket med de svartas situation. Att som ensam vit kvinna arbeta med svarta gjorde Debbies mamma till en verkligt stark men hatad individ. Debbie märkte tidigt att hon inte var som alla andra. Hon höll sig för själv och hennes jämnåriga kamrater tedde sig mest otrevliga och banala. Anledningen upptäckte hon i puberteten: Hon älskar tjejer. Eftersom hon lärt sig av sin mamma att vara ärlig och stå upp för sina rättigheter gick hon öppet ut med sin homosexualitet. Det skulle hon kanske inte ha gjort, för det ledde till ett obeskrivligt helvete för familjen och deras vänner. Debbie, hennes mamma och deras bekanta blev dels utfrusna av allmänheten och dels trakasserade av religiösa fanatiker, mest tongivande var Ku Klux Klan. Men Debbie och hennes mamma var starka och stod ut. En natt blev det dock för mycket, då hade det lokala innegänget av grabbar tänkt lära Debbie om "riktig" sex. De hade släpat iväg henne till en lada och försökt klä av henne. Debbie hade gjort motstånd, men grabbarna genomförde våldtäkten. Debbie sade samma kväll att hon inte tänkte stanna en dag till i denna jordens motsvarighet till skärselden och Debbies mamma var förstående. Lösningen blev att Debbie skulle få studera vid Berkeley i San Francisco. San Francisco pas-

sade Debbie som handen i handsken. I San Francisco var hon bara en i mängden och hennes homosexualitet var inget som störde hennes omgivning i samma utsträckning. En läxa hon lärt sig från sin tid i Alabama var att hon inte borde skrika ut att hon var homosexuell, utan istället delge den informationen med sin personliga bekantskapskrets. När Debbie träffade Sarah på en kurs i grekisk historia var det kärlek vid första ögonkastet. Och när Debbies kärlek besvarades blev hon helt enkelt så lycklig och så oändligt tacksam att någon överhuvudtaget bryr sig om henne och hennes känslor. Tidigare har alla hatat henne för de känslor hon haft, men nu kände Debbie det verkligen som att hon kom hem till den plats där hon alltid velat vara; där kärleken är fri och människorna fördomsfria. När hon träffade Sarah och de fick en så pass bra kontakt som de fick kände hon sig som en hel individ på ett sätt som hon aldrig upplevt förut.

Tycker om dionismen

"Allt Sarah rör vid blir till guld och detta är naturligtvis inget undantag. Jag tycker verkligen hon har rätt i sina resonemang och att mannen länge nog fått förtrycka kvinnan. Det enda vi har att förlora är våra bojor!"

Tycker om Sarah

"En gudomlig skapelse som inte är av denna värld! Hon är skälet att jag fötts och där hon går, går jag. Hon är allt, inget, Dionysos, kärlek, oändligheten och omtänksamheten gånger 20 och då är detta inte en fullvärdig beskrivning. Hon betyder allt för mig."

Tycker om Jenny

"En trevlig vän som jag har mycket gemensamt med. Vi tycker om att prata, men det blir aldrig på samma nivå som med Sarah. Jenny är lite konservativ och hon har en avskvärd syn på homosexualitet."

Tycker om Cat

"Cat är vän till Sarah och är trevlig. Hon är straight, men accepterar homosexuella fullt ut."

Ålder: 21 år

Född: 1949, Mobile, USA

Yrke: Studerande

Nature: Child

Demeanor: Loner